



Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

802. An, & qualiter impedimentum excuset non factam intra præscriptum tempus publicationem, & ab incurrendis propterea pœnis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

cere videtur, ut vulgaria jura disponunt; quod in tantum verum esse, ait Paris. n. 124. juxta Card. Paris. conf. 43. n. 2. vol. 4. & Gl. in Clem. 1. v. collatio. ut lite pendente, ut tempore, quo publicavit Procurator, videatur Dominus exercuisse illum actum. Et sic communiter, ait Paris. n. 125. practitari, ut habens beneficium, per resignationem ipse capiat possessionem, & publicet, vel constituat Procuratorem ad utrumque. Ut autem id possit legitime Procurator, requiritur, ut habeat mandatum ad hoc speciale. Paris. cit. n. 125.

Questio 800. An hac publicatio fieri possit per Resignantem, & id sufficiat?

Respondeo affirmativè Lott. l. 3. q. 21. n. 21. juxta Decis. Rose.

Questio 801. An sufficiat, publicationem fieri aliquo modo, qui promulgationi aequivalet; & in specie per petitionem, adeptionem, continuationem possessionis, aut etiam per novam impetrationem illius beneficii vacantis ob non factam publicationem?

1. Respondeo ad primum negativè. Paris. cit. q. 6. n. 79. & 87. Azor p. 2. l. 7. c. 24. q. 8. juxta expressa verba Constitut. Gregor. Ceterum modus & forma hic tradita semper, & ubique debent observari, nec alia, vel equipollens ullo modo admitti. Hinc

2. Respondeo secundò: Neutiquam sufficere petitionem possessionis factam coram Ordinario. Paris. loc. cit. n. 74. & 79. sic resolutum dicens in Calagurit. thesaurar. 5. Maij, 1587. ed quòd Papa in dicta Constitutione sua tanquam duos actus diversos consideret, publicationem, & petitionem possessionis. Neque etiam ulla diligentia capiendi possessionem sufficit. Paris. cit. n. 79.

3. Respondeo tertio: Neque sufficit capisse actu possessionem coram Notario, & testibus, ed quòd talis publicatio non esset populosa, Paris. n. 72. & 73. adeòque non sufficit instrumentum captae possessionis. Paris. n. 73. Tradit tamen Tond. qq. benef. p. 1. c. 14. nu. 20. in Gallia loco publicationis satis esse, si possessio publicè capta fuerit, & ad majoris partis populi notitiam devenerit, utpote quæ in Gallia haberetur pro publicatione.

4. Respondeo quarto: Neque etiam sufficit adeptio possessionis cum continuatione ejusdem ad tempus aliquod, prout dicitur in Constitutione Gregor. Paris. n. 76. & 89. Sic itaque, ut excusetur à publicatione Resignatarius, vitæque pœnam statutam non publicantibus, aut etiam, ut juvetur regulà de annali, non suffragatur adeptæ possessionis continuatio per annum, vel etiam per triennium, etsi alias ad multa profit annalis, & triennis possessio. Paris. cit. n. 75. Castrop. de benef. tr. 13. d. 6. p. 2. §. 6. n. 13. Azor p. 2. l. 7. c. 24. q. 8. in fine. dicente in sua Constitutione Gregorio: nec resignantibus, si postea in sua possessione remaneant, Constitutiones de annali, & triennali possessione, &c. Neque etiam juvabitur, etsi possessionem quietè continuerit per decennium. Paris. n. 115. ac proinde locus non erit allegationi Lapi 89. disponentis, ut, si quis resignavit, & post resignationem remansit in possessione, illamque continuerit per decem annos (quod tempus Palatium reduxisse ad triennium testatur nu. 97.) præsumatur retrocessio, & novus titulus acquisitus, ita ut eo mortuo benefi-

cium censetur vacare per obitum, & sic impetrari possit; quam allegationem, ut Paris. n. 97. semper tenuit, & secundum quam resolvit Rota usque ad dictam Constitut. Gregor. obstat liquidem hodiernum dicta Constitutio hæc expressis: nec præsumpta, aut tacite retrocessiones etiam propter diturnam continuatæ possessionis hujusmodi tolerantiam &c. Paris. n. 94. & 110. Et quomodo juvabitur talis possessione annali, triennali, aut etiam decennali? cum vi dictæ Constitutionis ob non factam publicationem eo ipso vacet beneficium, amittatque Resignatarius omne jus in illo, non remanente illi ullo titulo, ne colorato quidem. Paris. n. 76. & 111.

5. Respondeo quinto: Dum Resignatarius, qui non publicavit intra statutum tempus, impetravit denuo idem beneficium à Sede Apostolica per dictam novam provisionem, non suppletur publicatio, seu ea non habet vim publicationis; sed hæc ipsa nova provisio publicari debet, prout dicitur expressè in Constitut. Gregor. & ratio est etiam, quia pro forma publicationis requiritur, ut ea fiat certo modo ac tempore. Sed neque per talem novam provisionem obtentam in Urbe obviatur fraudibus; cum non possit devenire ad notitiam eorum, quorum interest, maxime existentium in loco beneficii. Ita Paris. n. 113. & 114. & seq.

Questio 802. An, & qualiter impedimentum excuset non factam intra præscriptum tempus publicationem, & ab incurrensibus propterea pœnis?

1. Respondeo primò: Impedimentum legitimum excusare à publicatione faciendâ. Paris. l. 11. q. 13. n. 1. citatis pluribus cum communi. Impedito enim non currit tempus. Paris. ibid. n. 2. citans l. ut perfectius. c. de annal. excep. Menoch. conf. 38. n. 35. l. 1. Bald. de temp. utili & contin. c. 7. Jo. de Lignano de cens. Eccles. §. 14. n. 17. &c. Et propter impedimentum receditur à forma. Paris. n. 3. citans Card. Paris. conf. 32. n. 11. vol. 2. Burlat. conf. 74. n. 153. vol. 1. &c. Et impeditus non dicitur negligens. Paris. n. 4. citans Staph. de grat. excusat. tit. de var. mod. vacat. n. 53.

2. Respondeo secundò: Procedunt hæc, ubi impedimentum hujusmodi probatum fuerit. Paris. cit. q. 13. n. 21. citans Abb. in c. plerumque. de rescrip. n. 6. Card. Paris. conf. 108. n. 11. vol. 4. Decium conf. 554. n. 6. &c. Et quoniam impedimenti probatio difficilis censetur. Paris. n. 22. ad illud probandum sufficiunt conjectura. Paris. n. 23. ex Bald. conf. 152. nu. 2. l. 1. Item testes, vel instrumenta. Paris. n. 24. citans Jo. Aud. in c. 1. de dolo. in 6. Card. Paris. conf. 67. n. 90. vol. 1. &c. Item juramentum Impediti. Paris. n. 25. citans Odr. conf. 60. col. 2. n. 4. &c. Quod tamen ait citatis pluribus, procedere, quoties probari nequit per testes. Item arbitrium Judicis. Paris. n. 26. citans Jo. Aud. Host. Gemiu. &c. in c. 1. de dolo & contumac. Probandum quoque, quòd impedimentum illud fuerit tale, ut removeri non potuerit. Paris. d. n. 27. impedimentum enim non excusat, cum removeri potest. Paris. n. 28. ex Bartol. & aliis. in l. quibus dicitur. ff. de condit. & demonstr. Et impedimentum non est propriè, cum evitari potest. Paris. n. 24. citans Card. Paris. conf. 67. n. 64. vol. 3. Probandum item est, impedimentum fuisse causam immediatam, cur fieri non potuerit publicatio. Paris. n. 30. citans

rans Menoch, *de arbit. jud. casu*, 118. *ad finem*. Cravet. *conf. 151. n. 22.* Felin. *in c. ex transmissa. de prescrip. n. 7.* Probandum item est, adhibitam fuisse diligentiam ad impedimentum illud removendum. Paris. *à n. 31.* citatis plurimis. Ac denique probandum est ab allegante illud. Paris. *n. 34.* citans Cravet. *ubi antè. n. 8.* Bufat. *conf. 45. n. 6. l. 4.* Card. Paris. *conf. 33. n. 57. vol. 1.* Menoch. *conf. 1. n. 364. l. 1.*

3. Respondeo tertio: Impeditus tamen facere publicationem in loco, ubi tenebatur eam facere, ob impedimentum non liberatur absolute à publicatione facienda, aut non excusabitur à non facta simpliciter; quia adhuc tenebatur eam facere in loco alio aequipollente non impedito, v. g. in Cathedrali, & in viciniori Parochia, prout dicitur in Constitut. Gregor. Paris. *n. 35.* Sed neque in hoc contradicitur dictæ Constitut. nec illa sibi, dum mandat ea à se constituta implenda præcisè ad unguem, & non posse ullo modo impleri per aequipollens; nam illud solum vult Papa, ut non sufficiat hodie, sicut illud sufficiebat olim, publicare resignationem in acie campi Floræ, vel in valvis Cancellariæ, aut in audientia Contradictarum, aut coram testibus, dum locus, in quo aliàs publicanda, impeditus est. Sed hoc tanquam aequipollens, quod ipse Papa specificat, nempe, ut sufficiat, & requiratur, eam tunc fieri in Parochia viciniori, & Cathedrali. Paris. *à n. 41.*

Questio 803. *In particulari, quodnam in hac materia publicationis sit impedimentum iustum & sufficiens?*

1. Respondeo primo: Ad tres classes revocari posse impedimenta, quæ hic in considerationem venire possunt; nempe alia provenientia à casu fortuito, alia à seipso, alia à persona tertii, puta, adversarii, Judicis, &c. Paris. *cit. q. 13. n. 50.* hoc supposito,

2. Respondeo secundo: Iustum impedimentum excusans à publicatione, proveniens à casu fortuito, est primo bellum existens in loco, ubi facienda publicatio. Paris. *n. 52.* juxta expressa verba Constitut. Gregor. qui etiam *n. 59.* id intelligendum ait: si, ubi facienda publicatio, non redditur jus, & non potest illuc accedi, vel eò mitti, ut Felin. *in c. transmissa. de prescrip. Menoch. conf. 21. n. 22. vol. 1.* Cravet. *conf. 38. n. 1.* & alii, quos citat. Secundo pestis existens in loco, ubi facienda est publicatio, juxta ejusdem Constitut. clara verba. Paris. *n. 60.* qui *n. 71.* addit, id intelligendum, quoties pestis in illo loco duravit per totum tempus præscriptum ad publicandum, aliàs fecus, pro quo citat Card. Paris. *conf. 34. n. 19. vol. 4.* &c. E contra alii casus fortuiti non excusant. Paris. *n. 75.* hanc addens rationem, tum quia DD. nihil de hoc scripserunt, tum quia in Constitut. Gregor. non exprimentur, & quia in illis cessat ratio impedimenti considerati in bello & peste. Atque ita non excusabit paupertas, quæ etiam inter casus fortuitos numeratur. Paris. *n. 83.*

3. Respondeo tertio: Quod attinet impedimenta provenientia à seipso non excusabit infirmitas, neque furor Paris. *n. 79.* citans Covar. *l. 3. var. resol. c. 13. n. 18.* &c. neque excusabit allegata oblivio. Paris. *n. 81.* multoque minus multitudo negotiorum. Paris. *n. 82.* Neque excusabit error, aut ignorantia, cum adit in Constitut. Gregor.

P. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

Decretum irritans, ligans etiam ignorantes. Paris. *à n. 85.* Lott. *l. 3. q. 21. n. 33.* juxta Decis. Rota 669. *n. 1. l. 3. p. 3. Diversar.* quam citat.

4. Respondeo quarto: Quod attinet ad impedimenta provenientia à persona tertii, impeditus publicare in loco præfixo ex facto tertii alicujus excusatur à non facta publicatione. Paris. *n. 95.* qui dicit id manifestè colligi ex illis verbis Constitutionis: *vel si locus bello, pesti, aliisque manifestis periculis subjacet.* &c. utpote quæ ultima verba possunt commode huic casui applicari; id tamen se intelligere ait *ibidem* Paris. si impediatur vi armata, ut non possit neque per se, neque per alium publicare; si enim impediatur dolo adversarii, aut tertii, nequaquam probare hoc excusationem in hac materia, et si aliàs impedimentum tale proveniens ex dolo præberet causam restitutionis in integrum, asserit Paris. *n. 100. & 101.* sic quoque non esse impedimentum præbens excusationem, dum pater iussit filio Resignatario, ne capiat possessionem, & ne publicet ad evitandas discordias inter cognatos suos, & resignantis, & interim tempus ad publicandum elapsum est, censet Paris. *n. 105.* tanquam verius; eò quod id non reperitur cautum Jure, nec ab ullo DD. consideratum; tum etiam, quia cessat ratio impedimentorum positurorum in Constitut. Gregor. & quia filius id, quod ei à Constitutionibus Papalibus mandatur ad evitandas fraudes, non debet omittere ob reverentiam patris. Contrarium nihilominus tenente Navarro, cujus sententiam procedere quoad forum conscientie, censet Parisius *nu. 111.* juxta dicta à nobis supra. Quinimo idem, nimirum non excusandum filium Resignatarium à non facta publicatione ad casum strictiorem extendit Paris. *n. 108.* dum nimirum pater detinet literas, easque extrahere non vult filio, ut publicare possit; sed ait, debere filium in hoc casu vel literas resignationis extorquere à patre operâ, & mediatione consanguineorum, vel Confessarii, vel Episcopi, vel debere mittere ad registrum Bullarum pro extrahenda copia authentica, & cum illa publicare, & interim protestari, & hinc omnes diligentias adhibere, ut impedimentum hoc allegatum excuset.

5. Respondeo quinto: Dum impedimentum provenit ex facto tertii, qui Judex, vel Superior est, v. g. quia supplicatio (uti frequenter fit) in Dataria retenta fuit, eisque ad impediendam registrationem appositum ad instantiam alicujus nihil transseat, elapso interea tempore ad publicandum, adhuc non excusandum Resignatarium, censet Paris. *cit. q. 13. n. 112.* eò quod impedimentum illud non sit considerabile & iustum, quod tolli possit à Resignatario, citando nimirum partem adversam, quæ obtinuit nihil transseat ad comparandum coram Datario, ut is dicat causam, quare impediatur registratio supplicationis, & per consequens expeditio literarum, siue quibus publicatio fieri nequit; cum Datarius auditis rationibus regulariter solet mandare relaxationem supplicationis, & quidem spatium duorum, vel trium dierum. Quod si tamen Datarius ex causa sibi visa retinuit supplicationem, & impeditit expeditio nem literarum, excusandum Resignatarium, tradit Paris. *n. 116.* sic pronunciatum dicens à Rota in Lauretana beneficii. 9. Decemb. 1589 quod ipsum tamen declarat Paris. *n. 118.* ut procedat, si Resignatarius ipse, vel per Procuratorem fecit diligentiam apud Datarium pro relaxatione supplicationis;

K k 3

nis;